

Når de har penger bygger de litt mer på elevhjemmet i Cagayan de Oro. JRs håp om et nytt botilbud vokser.

Husløse skoleelever på Filippinene

Av Gunnar Dehli

Når foreldre kommer og leverer sine døve barn på trappa der du bor, hva gjør du da? Når det ryktes at du bryr deg om døve, hvordan takler du da at folk også kommer med blinde? Når det etterhvert blir 27 ungdommer i huset ditt, hva da?

Han kalles bare JR. Han heter nemlig det samme som faren, Joshua Asuela. JR har vokst opp på DMI's døveskole i Davao der foreldrene hans var ledere. Å leve og arbeide blant døve er hans liv. Da han stiftet familie i Cagayan de Oro (CdO), var det naturlig

Husløse skoleelever på Filippinene	1-2
Tyfonens herjing på Filippinene	3
Den utrolige historien til Dennis	4
Julehilsen	5
Julehilsen fra Lill og Neville Muir	6
Bønnetemaer	7
En ekstra julegave?	7
Månedens portrett.....	8

for ham å starte prosjekter som ga døve arbeid og DMI inntekt lokalt. Han startet opp med smykkeproduksjon med ferskvannssperler, griseavl og jordbruk på en gård utenfor byen, pluss et stort prosjekt med rågummi-produksjon.

Men så begynte skoleelevene å komme. I fjellbygdene omkring er det mange fattige familier som verken klarer å brødfø sine døve barn eller langt mindre å betale skolepenger for dem. De setter sitt håp til DMI.

JR har skaffet dem skolegang på en offentlig spesialskole en times kjøring unna. Hver dag stues ungdommene sammen på lasteplanet på pickupen. For tiden leies et lite soverom i et nabohus for guttene. Jentene fyller stua der familien bor. Alle ligger på gulvet. De hadde tidligere noen madrasser, men en tyfon tok dem. Svigerforeldrene til JR har stilt tomt til disposisjon for bygging av elevhjem. Med litt penger fra DMI har de nå satt igang. Å fullføre koster 60.000 kroner.

Bibelord:

«Til hans navn skal folkeslagene sette sitt håp.»
Matteus 12, 21

Madrasser til de unge i CdO

Glimt fra gutte-internatet

Slik sover ungdommene, på stråmatter på betonggulvet. En skitten skummimadrass er alt som ble berget etter tyfonens herjing.

Vil du bli med på madrass-dugnad? En madrass med vannavstøtende trekk, pute og teppe koster 200 kroner.

Du kan merke gaven «madrass».

27 døve ungdommer fraktes daglig til skolen i denne lille pickupen. Dermed får de viktig undervisning, men de ønsker seg en brukt, billig, filippinsk jeep-buss.

Rodels historie

Tyfonens herjing på Filippinene

Av Gunnar Dehli

Kaos etter Haiyan

Foto: Reuters

Tyfonen Haiyan rammet også DMIs arbeid på Filippinene. Det er med sorg vi melder at en av våre døve i Borongan på øya Samar i Filippinene er bekreftet omkommet. Om flere kan være drept eller skadet, vet vi foreløpig ikke.

I byen Borongan har vi både en kirke og et elevhjem for døve elever som går på den offentlige døveskolen. Da Haiyan raste inn over land, var tyfonens senter noe lenger sør. Likevel førte stormen til store ødeleggelser i byen.

Rodel Manila er døv evangelist og leder DMIs arbeid på Samar. For å komme i sikkerhet sendte han elevene bort fra internatet før uværet brøt løs. Rodel selv var på en samling for filippinske DMI-ledere et annet sted. Med en gang

uværet hadde lagt seg, var han oppsatt på å komme seg tilbake til byen for å se hvordan det hadde gått med de døve, elevhjemmet og kirken som de leier. En reise som vanligvis tar noen timer, brukte han tre dager på. Deler av strekningen kunne han ta buss. Imidlertid var flere veier blokkerte av trær og sammenraste bygninger. Det ble lange omveier. Til slutt var veien uframkommelig for kjøretøy. Han gikk i timesvis uten vann, mens han klatret over trær og andre hindringer. Over alt lå det døde kroppar, og stanken var uutholdelig, fortalte han. Heldigvis sto elevhjemmet, men det trenger takreparasjon. Deler av taket i kirken var revet av sammen med en av veggene. Han ber oss huske dem fortsatt i våre bønner!

Rodel Manila, døv evangelist

Barnesoldaten som ble evangelist

Av Gunnar Dehli

Han skulle ligget i graven, men Dennis ble reddet tilbake til livet.

Han mistet mor som fireåring. Far døde da han var åtte. Med forsørgeransvar for to yngre brødre vervet han seg som barnesoldat da han var ni. Etter en umenneskelig treningstid i jungelen nord i Uganda ble han syk, alvorlig syk, og til slutt erklært død!

I legens dødserklæring heter det at han døde som følge av cerebral malaria, hjerne-malaria. Kroppen ble lagt i en kiste og fraktet hjem til landsbyen hans. Da han ble firt ned i graven hørte folk lyder fra kisten. Skrekkslagne åpnet de kisten og så at han levde!

Han kom tilbake på sykehuset og ble der i et år, men malariaen hadde gitt ham Cerebral Parese og tatt hørselen.

Til slutt kom han hjem, uten å kunne gå, bruke høyre arm eller høre. I fortvilelse skrek han en dag til Gud. Den natten hadde han en drøm: En mann i hvit kappe kom og ropte kallenavnet hans: «Night, Night, Night.» «Her er jeg,» svarte Dennis. «Nå skal du få gå igjen, du skal gå på skole langt borte og du skal bli en budbærer for meg,» sa mannen. «Tror du dette?» «Ja, men jeg forstår ikke hvordan det skal kunne skje,» svarte Dennis. «Vent, og du skal få se,» svarte mannen før han forsvant. Etter denne opplevelsen ble Dennis igjen i stand til å gå. Like etter traff han Neville Muir, og med støtte fra DMI dro han til Kenya for å gå på videregående skole. Deretter ble det tre år på DMIs bibelskole i Kampala.

Det nye huset til Dennis reiser seg

Noen tente på det gamle huset som han hadde bygd selv.

For tre år siden tok han fatt på sin gjerning som evangelist blant døve i Lira, nord i Uganda. Arbeidet vokser. Han har plantet flere menigheter og forkynner nå ukentlig i sju døvekirker. Dennis går. Med sin CP tar det ham sju timer å gå de 33 kilometerne til en av kirkene. Om bena hovner opp og han til tider har store smerter, gir han seg ikke. Da nyheten om at huset hans var brent ned, ga noen i Norge ham penger til å bygge et nytt. Det er nesten ferdig. Et kor i Bergen har også gitt penger for at han kan få kjøpt seg en bruktbil. Foreløpig har han ikke nok til det, men han ber. Mens han venter, bruker han all ledig tid på å jobbe på maisåkeren sin. Han håper også at han en dag skal ha nok penger til å kunne gifte seg og få en kone å stå sammen med i tjenesten. Det han sa til Gud i drømmen, holder han fast på: «Jeg tror, men jeg forstår ikke hvordan det skal kunne skje!»

Med en arm dyrker Dennis mais.

Julehilsen

Med takknemlighet til Gud og til alle dere som ber og støtter arbeidet, legger vi dette året bak oss. Det har vært vanskelige perioder, men vi har også opplevd mye velsignelse.

Når vi nå går inn i julefeiringen, la oss da særlig tenke på våre døve søsken i Syria og Egypt. Vi ber om dager uten vold og frykt og at det nye året må bringe håp om fred!

En velsignet jul og et riktig godt nytt år ønsker vi dere alle!

Julehilsen fra Lill og Neville Muir

Av Lill Muir

Det har vært en begivenhetsrik tid siden vi kom fra Norge i starten av november. Kalenderen før jul ble fort full. Susan Shannon og Lill har hatt førjulssalg i kirker og menighetshus i Melbourne og på den måten forsøkt å gjøre DMI kjent. Det viktigste som skjedde i november var gjennomføringen av DMIs internasjonale styremøte. Det ble holdt i hjemmet vårt, så en del tilrettelegging måtte til før utenlandsgjestene ankom. Gode naboer huset flere av gjestene. Det ble en opplevelsesrik uke med representanter fra flere land som satt sammen med sine tolker og drøftet viktige saker i de tre dagene møtet varte. Litt sightseeing og mye godt fellesskap ble det også tid til. På søndagen deltok flere på gudstjenesten i menigheten der Lill og Neville hører til. På familiefrenten ble det forlovelsen mellom Emma og vår eldste sønn Brent

som ble årets største begivenhet. På familiebildet står de som nummer tre og fire fra høyre. Barnebarn nr 5 ble født i år og sitter nederst på bildet. Til neste år ventes enda et barnebarn. Vi er blitt beriket med gode gaver og minnes Bibelens ord om at “All god gave... kommer ovenfra, fra ham som er himmellysenes Far”.

Julens budskap er blitt ekstra levende for oss og vi gleder oss til å feire himmelkongens komme til vår jord. Takk til hver og en som har støttet opp om DMI i året som ligger bak oss! Uten dere kunne ikke DMI utføre det arbeidet som drives i de mange land. I dag kunne vi sende litt ekstra til en døvmenighet i Afrika som ikke hadde nok penger til å lage julefest. Takk til hver og en som gir! Du gjør en stor forskjell for flere enn du tror! Velsignet jul og et riktig godt nytt år!

Bønnetemaer

- Takk for gavene i november som gjorde det mulig å gi alle medarbeidere ute full lønn og litt ekstra
- Takk for alle støtepartnere som har hjerte for DMI-arbeidet blant døve
- Be om fred i julen for døvemenighetene i Syria og Egypt, og en slutt på krig og vold
- Be for den stramme økonomien i DMI! Be for alle som er fortvilet over at vi ikke kan øke budsjettene deres
- Be spesielt for arbeidet i Kongo som ikke kan fortsette å drives for kun 1000 kroner i måneden
- Be om at Gud må lede DMI-arbeidet videre, slik at Han kan velsigne alt som gjøres

En ekstra julegave?

Økonomisk ble november en god måned, og vi kunne gi medarbeiderne våre ute 100% lønn + litt til. Vi fikk også inn en del penger til det nødhjelps-fondet som vi bygger opp.

DMI har ikke våget å øke budsjettet for 2014. Det har skapt mye fortvilelse i flere av landene vi arbeider i, spesielt i Kongo hvor fem evangelister er uten lønn og hvor vi driver en hel døveskole for 1000 kroner måneden. Dette kan knapt fortsette.

I tillegg viser budsjettprognosen at vi vil få et likviditetsproblem våren 2014.

En ekstra julegave fra deg vil kunne bety mye i denne situasjonen. Vil du være med på det, kan du bruke konto: 7877 08 35983. Takk for at du gir!

DMIs kontonumre

Generelle gaver:

7877 08 35983

Fadder/skolestøtte:

1202 22 18326

Davao skolesenter:

1202 57 79957

Medarbeiderstøtte:

1503 17 64243

Uganda kurs/konf. senter:

1202 22 18407

Grunnleggere av DMI

Misjonær og internasjonal leder:

Lill og Neville Muir

lill@deafmin.org

+61 3 9769 7097 (Australia)

+47 930 67 664 (Norge)

Styreleder:

Heidi Woll

heidi.woll@dminorge.no

+47 996 97 653

Daglig leder:

Gunnar Dehli

gunnar.dehli@dminorge.no

+47 900 30 181

Bings bank og arbeidsformidling

Månedens portrett

Av Gunnar Dehli

Bing Medes, leder av DMIs mikrofinans-prosjekt i Filippinene
Tavlen tv.: de som har fast arbeid, tavlen i midten: de forretningsdrivende.

En kvinne har sørget for jobb til 43 døde. Bing driver bank og arbeidsformidling.

Noe av det mest spennende som har skjedd i DMIs internasjonale arbeid det siste året, har Bing stått for. Alene driver hun et prosjektsenter for døde - en kombinasjon av arbeidsformidling og næringslivsbank.

Den tidligere døvelæreren ble bedt av DMI om å utvikle et mikrofinans-opplegg for døde avgangselever i

Filippinene. Med en startkapital på 1000 US dollar gikk hun i gang. Hun arrangerer samlinger for å kartlegge hva den enkelte vil og kan. Deretter skaffer hun jobber eller kurser dem som vil drive egen bedrift. I løpet av ett år har hun fått 23 døde inn i fast arbeid, og 20 er i gang med forretningsvirksomhet. Hun driver tett oppfølging og sørger for at alle betaler tilbake sine lån og sparer 5 prosent av det de tjener. Bings pionerarbeid vil bety mye for DMIs utvikling videre.

Postadresse:
Pb 19 Bekkelagshøgda,
1109 Oslo

Org.nr: 884 690 242

Besøksadresse:
Kongsveien 82,
1177 Oslo

post@dminorge.no

Besøk oss på internett:

www.dminorge.no